

בעיניו.

117. וזהו המקור הרגיל לטעות בענין זה. כי מאחר שהקהילות אינן מרשות לבתר שום חלק מאחוזותיהן, ואינן מניחות לשום אדם שלא מבני עדתן ליהנות מפירותיו, אין הבן יכול ברגיל ליהנות מנכסי אביו אלא על-פי אותם התנאים עצמם שחלו גם על אביו, כלומר מתוך שישתייך לחברה, ובאורח זה נעשה הוא מיד כפוף לממשל שהוא מוצאו עומד על כנו באותה חברה, במידה שוה לכל נתין אחר של אותה קהיליה. ומאחר שהסכמתם של בני-חורין הנולדים בתחומו של ממשל, הסכמה שרק היא הופכת אותם לבני החברה, ניתנת על-ידי איש איש מהם לחוד, כשהם מתבגרים בזה אחר זה, ולא על-ידי המון אנשים יחד, על כן אין הבריות שמים לב אליה, ובדמותם שאין מתן ההסכמה מתבצע כלל או שאין בו צורך, הריהם מסיקים שהתושבים נתינים הם מטבעם, כחך שהם בני-אדם מטבעם.